

SkatteministerietJ.nr.

Den

Til

Folketingets Skatteudvalg

Til udvalgets orientering fremsendes hermed et grundnotat om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/288/EØF vedrørende særordningen for rejsebureauer (KOM (2002) 64).

Svend Erik Hovmand

/K. Aasberg Karlsen

Grundnotat

Til

Folketingets Europaudvalg

Om

Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF vedrørende særordningen for rejsebureauer, KOM (2002) 64 endelig

Resumé

Forslaget vedrører moms af rejsebureauydelse. Formålet med forslaget er at sikre en mere ensartet anvendelse af særordningen ved at udvide dens anvendelsesområde til også at omfatte leverancer af rejsepakker til alle kunder og at ophæve de forskellige undtagelser i tilknytning til sådanne leverancer. Desuden tager forslaget sigte på at afskaffe

konkurrencefordrejning til skade for rejsearrangører, der har etableret sig i EU.

De vigtigste 5 elementer i forslaget er:

1. Forslag om at udvide særordningen til at omfatte salg af ydelser fra et rejsebureau til et andet.
2. Forslag om at flytte beskatningsstedet til EU (kundens land), når rejsebureauydelse sælges fra et tredjeland til forbrug inden for EU.
3. Forslag om at indføre en mulighed for efter nærmere regler at autorisere bureauer til at anvende én fast fortjenstmargen i en fastsat periode.
4. Forslag om at bureauerne i enkelte (eller alle) situationer kan vælge at anvende de normale momsregler.

Forslag om at ophæve gældende undtagelser fra brugen af særreglerne.

1. Baggrund

Da 6. momsdirektiv blev vedtaget i 1977 blev der indført en særlig ordning for rejsebureauer og -arrangører, der i eget navn og for den rejsendes regning sælger pakkerejser, hvori der indgår ydelser indkøbt hos en tredjemand (hotellophold, transport m.v.). Særreglen går i korte træk ud på, at rejsebureauet kun skal momse bureauets fortjeneste og ikke som normalt hele salgsprisen. Imidlertid kan bureauet så ikke fratække indgående moms på de ydelser fra tredjemand, som indgår i rejsepakken. På denne måde undgås, at rejsebureauerne momsregistreres i de forskellige medlemsstater, hvor ydelserne præsteres og samtidig sikres, at momsen på ydelserne i pakken betales i det land, hvor disse ydelser endeligt forbruges (hotel i Spanien sælges af hotelejer og momses af denne).

Visse lande som ikke før vedtagelsen af 6. momsdirektiv havde haft moms på rejsebureauydelse fik lov til at opretholde momsfratagelsen, og skulle således ikke anvende den særlige momsordning.

Med det indre marked i 1993 og hele den teknologiske udvikling (internethandel m.v.) er rejsebranchens strukturer og handelsmetoder imidlertid ændret. Både fordi den gældende særregel af Kommissionen vurderes at være uhensigtsmæssig på flere punkter, og fordi en ens momsmæssig behandling i branchen vil sikre mod konkurrenceforvridning, foreslår Kommissionen for det første, at særreglen ændres på en række punkter, så ; den bedre passer til branchens forhold og for det andet, at de eksisterende undtagelsesmuligheder ophæves.

2. Indhold

Formålet med forslaget er at sikre en mere ensartet anvendelse af særordningen ved at udvide dens anvendelsesområde til også at omfatte leverancer af rejsepakker til alle kunder og at ophæve de forskellige undtagelser i tilknytning til sådanne leverancer. Desuden tager forslaget sigte på at afskaffe konkurrencefordrejning til skade for rejsearrangører, der har etableret sig i EU.

De vigtigste 5 elementer i forslaget er:

1. Forslag om at udvide særordningen til at omfatte salg af ydelser fra et rejsebureau til et andet.
2. Forslag om at flytte beskatningsstedet til EU (kundens land), når rejsebureauydelse sælges fra et tredjeland til forbrug inden for EU.
3. Forslag om at indføre en mulighed for efter nærmere regler at autorisere bureauer til at anvende én fast fortjenstmargen i en fastsat periode.
4. Forslag om at bureauerne i enkelte (eller alle) situationer kan vælge at anvende de normale momsregler.
5. Forslag om at ophæve gældende undtagelser fra brugen af særreglerne.

Efter gældende særregler kan et bureau kun anvende fortjenstmargen-metoden, når der i rejsepakken indgår ydelser indkøbt fra tredjemand og rejsen sælges i eget navn direkte til en rejsende. Imidlertid har rejsebureaubranchen udviklet sig på en sådan måde, at det sker oftere og oftere at bureauer sælger til andre bureauer (hvis et bureau f.eks. har indkøbt en stor samlet mængde hotelophold, men kun til egne kunder har brug for en del af disse, sælges de resterende ophold videre til et andet bureau). Efter gældende regler kan sådanne "bureau-til-bureau" situationer ikke omfattes af fortjenstmargen-reglen, hvilket skaber en del administrative problemer for bureauerne og desuden bevirker, at en del ydelser ikke momsnes i forbrugslandet. Endvidere er det således, at de gældende regler fortolkes forskelligt i medlemslandene og nogle lande fortolker den gældende særregel således, at salg af ydelser fra et bureau til et andet anses for omfattet af særreglen.

Det foreslås derfor, at særreglen (moms af fortjenstmargen) udvides til at omfatte et bureaus salg af en ydelse til alle kunder uanset kundens karakteristika, dvs. kunden kan være privatperson, momspligtig person, andet bureau o.s.v.).

Ad 2

Efter de gældende regler er beskatningsstedet for ydelser leveret af rejsebureauer etableret i lande uden for EU ikke i EU. Dette kan medføre, at specielt større bureauer vælger at etablere sig uden for EU med henblik på derfra momsfrit at sælge EU-rejser til rejsende i EU. Dette skaber konkurrencefordrejning overfor mindre bureauer, der ikke har ressourcer nok til at etablere en virksomhed uden for EU og sælge derfra. For at undgå en sådan konkurrencefordrejning foreslås det, at der indsættes en bestemmelse om, at beskatningsstedet for sådanne rejsebureauydelse er det land, hvor kunden er bosat.

Ad 3

For at indføre en mulighed for forenkling af fortjenstmargen-systemet foreslås det, at der indføres en bestemmelse om, at medlemslandene kan autorisere bureauer til at anvende én fast fortjenstmargen i en given periode. Der skal fastsættes nærmere regler for, hvorledes den faste fortjenstmargen beregnes, således at den kommer til at afspejle de konkrete fortjenstforhold i perioden.

Ad 4

Momsregistrerede virksomheder kan efter nærmere regler fratrage købsmoms. Bruger et rejsebureau imidlertid særreglen og momser fortjenstmargen fremgår det ikke af regningen til virksomheden, hvor meget moms der er på de enkelte dele af rejsen (hotel, transport m.m.), og moms for disse delelementer kan derfor ikke fratreges. Dette kan give erhvervsvirksomheder et incitament til at kontakte de enkelte leverandører af ydelserne og købe dem separat { for på denne måde at få momsfradrag. For at give bureauer mulighed for at sælge pakkerejser m.v. til momsregistrerede kunder på de for kunderne mest fordelagtige vilkår (dvs. hvor der gives størst mulighed for fradrag af købsmoms) foreslås det, at der indsættes en bestemmelse om, at et bureau altid kan vælge at anvende de almindelige momsregler i stedet for særreglerne. Anvendelse af de almindelige momsregler vil dog medføre administrative problemer for bureauerne.

Ad 5

For at sikre en mere ensartet anvendelse i alle EU-lande af momsreglerne for rejsebureauer, og således undgå en mulig konkurrencefordrejning inden for branchen, foreslås det, at alle gældende undtagelser fra anvendelsen af særreglerne ophæves. Det vil indebære en ophævelse af den mulighed for momsfritagelse for rejsebureauer, som Danmark og Irland benytter sig af i dag. Endvidere vil en tilladelse til momsfritagelse af rejsebureauvirksomhed givet til Belgien af Rådet i henhold til direktivs artikel 27, stk. 1, falde væk (Belgien anvender ikke tilladelsen i dag).

3. Retsgrundlag

Forslaget er baseret på Traktatens artikel 93, som kræver vedtagelse med enstemmighed.

4. Gældende ret

Den gældende særordning for rejsebureauer findes i 6. momsdirektiv art. 26, og den danske momsfritagelse for rejsebureauer findes i momslovens § 13, stk. 1, nr. 16. Den danske bestemmelse er baseret på undtagelsesbestemmelsen i 6. momsdirektivs art. 28, stk. 3, litra b, jf. bilag F, nr. 27.

4. Høring

Forslaget vil blive sendt i høring i relevante organisationer.

5. Proportionalitets- og nærhedsprincippet

Forslaget skønnes at være i overensstemmelse med disse principper.

1. Samfundsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget skønnes med nogen usikkerhed og med forbehold for den endelige ordnings udformning, at indebære øgede momsindtægter til staten på ca. 50-55 mio. kr. Herudover skønnes ophøret med betalingen af lønsumsafgift at medføre et provenutab på ca. 5 mio. kr. Samlet set skønnes forslaget derfor at medføre et årligt merprovenu til staten på ca. 50 mio. kr.

7. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget skønnes at medføre en økonomisk meromkostning for rejsebureauerne på ca. 50 mio. kr. årligt.

8. Administrative konsekvenser

Forslaget skønnes at medføre visse administrative byrder for rejsebureauerne, som i stedet for administration af lønsumsafgiften nu skal til at administrere momsberegningerne efter særordningen. Forslaget skønnes endvidere at medføre visse administrative meromkostninger hos de statslige told- og skattemyndigheder, herunder specielt et engangsbeløb til information. Konkrete skøn er endnu ikke foretaget.

9. Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget vil kræve en ændring af momsloven, således at momsfritagelsen for rejsebureauer ophæves og særreglerne indsættes. At rejsebureauernes ydelser gøres momspligtige vil endvidere betyde, at bureauerne ikke længere skal betale lønsumsafgift. Der skal derfor foretages en konsekvensændring af lønsumsafgiftsloven.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt udvalget.